

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/781/2015
Identifikačné číslo spisu:	6613208383
Dátum vydania rozhodnutia:	22.11.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6613208383.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne Lawyer Partners a. s., so sídlom v Bratislave, Prievozská 37, IČO: 35 944 471, proti žalovaným 1/ I. H., bývajúcej v M., I. XX, 2/ V. W., bývajúcej vo D. S., R. XX, 3/ I. H., bývajúcej vo Q., Y. XX, 4/ I. H., bývajúcemu vo D. T. V. XXX, 5/ N. O., bývajúcemu vo D. T. V., U. XX, 6/ D. K., bývajúcej v W., M. V. 3, 7/ N. Y., bývajúcemu v R. D., G. XX, 8/ N. Y., bývajúcemu v R. D. XXX a 9/ S. Y., bývajúcej v W., T. XX, o zaplatenie peňažných súm, vedených na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 7Ro/358/2013, 9Ro/344/2013, 5Ro/377/2013, 4Ro/107/2013, 8Ro/291/2013, 12Ro/207/2013, 5Ro/415/2013, 12Ro/412/2013 a 5Ro/290/2013, o dovolaniach žalobkyne proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. júna 2014 sp. zn. 41Co/251/2014, zo 14. júla 2014 sp. zn. 41Co/447/2014, z 19. júna 2014 sp. zn. 41Co/498/2014, z 12. júna 2014 sp. zn. 41Co/542/2014, z 1. júla 2014 sp. zn. 41Co/100/2014, z 30. júla 2014 sp. zn. 41Co/409/2014, zo 14. júla 2014 sp. zn. 41Co/487/2014, z 10. júna 2014 sp. zn. 41Co/444/2014 a z 10. júla 2014 sp. zn. 41Co/158/2014, takto

rozhodol:

Veci vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 6 Cdo 659/2015, 6 Cdo 671/2015, 6 Cdo 729/2015, 6 Cdo 739/2015, 6 Cdo 745/2015, 6 Cdo 747/2015, 6 Cdo 749/2015, 6 Cdo 775/2015 a 6 Cdo 781/2015 spája na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. 6 Cdo 659/2015.

Dovolania odmieta.

Žalovaným nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „prvoinštančný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uzneseniami z 28. novembra 2013 č. k. 7Ro/358/2013-7, z 26. novembra 2013 č. k. 9Ro/344/2013-7, z 28. novembra 2013 č. k. 5Ro/377/2013-7, z 13. novembra 2013 č. k. 4Ro/107/2013-9, z 25. novembra 2013 č. k. 8Ro/291/2013-7, z 13. novembra 2013 č. k. 12Ro/207/2013-7, z 28. novembra 2013 č. k. 5Ro/415/2013-7, z 22. novembra 2013 č. k. 12Ro/412/2013-7 a z 25. novembra 2013 č. k. 5Ro/290/2013-7 zastavil jednotlivé konania z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za žalobu (§ 10 ods. 1 zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších zmien a doplnení). O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“ alebo

„Občiansky súdny poriadok“) tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Proti týmto uzneseniam podala žalobkyňa odvolania. Uviedla, že v týchto veciach podala žaloby už v roku 2006 v elektronickej podobe, prvoinštančný súd ale odmietol jej podania prijať, aj keď to Ústavný súd Slovenskej republiky už v obdobných prípadoch označil za protiústavné a súdu, ktorý sa takej protiústavnosti dopustil, uložil rešpektovať právne účinky žaloby, ktoré nastali ku dňu jej podania. V daných prípadoch tak ale súd prvej inštancie nepostupoval a konania zastavil, i keď pre to neboli splnené podmienky, nakoľko poplatok bol splatný už v roku 2006 a lehota na jeho vyrubenie uplynula posledným dňom roku 2009.

3. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) v záhlaví označenými uzneseniami napadnuté uznesenia potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O. s. p.), poukazujúc na to, že žalobkyňa nepreukázala, že žaloby podané elektronickými prostriedkami Okresnému súdu Lučenec dňa 11. apríla 2013 (na externom hard disku, pôvodne predloženom Okresnému súdu Veľký Krtíš) možno stotožniť so žalobami podanými elektronickými prostriedkami a podpísanými zaručeným elektronickým podpisom, ktoré neboli v marci 2006 prijaté Okresným súdom Lučenec.

4. Proti uzneseniam odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolania. Žiadala zrušiť uznesenia odvolacieho aj prvoinštančného súdu a vrátenie vecí súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietala odňatie jej možnosti konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.). V danom prípade bolo podľa jej názoru potrebné vychádzať z toho, že žaloby boli podané už v roku 2006, preto v roku 2013 už nebola povinná za ne platiť súdny poplatok. Tomu ale nezodpovedal postup súdu prvej inštancie (ktorý napriek uvedenému vyššie konania zastavil) ani súdu odvolacieho (ktorý uznesenia o zastavení konania potvrdil).

5. Podľa § 166 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“ alebo „Civilný sporový poriadok“), prvej vety, v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán.

6. S prihliadnutím na totožnosť predmetu konania, totožnosť v osobe dovolateľky a skutkovú i právnu súvislosť obsahu dovolaní vo veciach vedených pod sp. zn. 6 Cdo 659/2015, 6 Cdo 671/2015, 6 Cdo 729/2015, 6 Cdo 739/2015, 6 Cdo 745/2015, 6 Cdo 747/2015, 6 Cdo 749/2015, 6 Cdo 775/2015 a 6 Cdo 781/2015 rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), aplikujúc ustanovenie vyššie citovaného § 166 C. s. p. v spojení s § 438 ods. 1 C. s. p. tak, že predmetné veci spojil do jedného spoločného konania vedeného ďalej pod sp. zn. 6 Cdo 659/2015.

7. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok. Najvyšší súd, pristupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však dovolania boli podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky ich prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolaní, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C. s. p. o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a 2 C. s. p.), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

8. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná aj po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O. s. p., § 35 C. s. p. aj nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z. z.), po zistení, že dovolania boli podané včas aj naň oprávnenou osobou, sa zaoberal prípustnosťou dovolaní a dospel k záveru, že ich treba pre neprípustnosť odmietnuť.

9. V prejednávaných veciach ide o dovolania podané v obdobných veciach, aké už boli v počte väčšom

ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skorších dovolaní tej istej žalobkyne - vid' napr. konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 1 Cdo 294/2013, 3 Cdo 331/2013, 3 Cdo 335/2013, 3 Cdo 336/2013, 3 Cdo 338/2013, 3 Cdo 340/2013, 3 Cdo 341/2013, 3 Cdo 350/2013, 3 Cdo 355/2013, 4 Cdo 79/2014, 5 Cdo 416/2013, 5 Cdo 434/2013, 6 Cdo 38/2014, 7 Cdo 60/2014 alebo 8 Cdo 98/2014. Najvyšší súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. Len na doplnenie poznamenáva, že závery v týchto odôvodneniach (o nepreukázaní totožnosti žalôb z roku 2013 so žalobami z roku 2006 a o správnosti zastavenia konania pre nezaplatenie súdneho poplatku) platia aj v prípade, ak nepreukázanie totožnosti podania (žaloby) urobeného elektronickými prostriedkami v roku 2013 s podaním (žalobou) urobeným elektronickými prostriedkami v roku 2006 vyvodil odvolací súd zo skutkového zistenia (ktoré dovolací súd nemôže podľa § 243a ods. 2 veta druhá O. s. p., resp. teraz podľa § 442 C. s. p., preskúmať), podľa ktorého elektronické podania z roku 2006 neboli podpísané zaručeným elektronickým podpisom (vyhodnoteným ako neplatným pre neplatnosť časovej pečiatky), v dôsledku čoho nešlo o podania, o ktorých by bol Okresný súd Lučenec povinný konať s účinkami začatia konania v marci 2006. Navyše dovolací súd poznamenáva, že ústavná sťažnosť žalobkyne týkajúca sa podaní z marca 2006 bola uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 133/07-99 zo 6. júna 2007 odmietnutá.

10. So zreteľom na uvedené preto najvyšší súd dovolania žalobkyne podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

11. O náhrade trov dovolacieho konania bolo potom rozhodnuté podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 256 ods. 1 C. s. p. (per analogiam), keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zaviniла neprípustnými dovolaniami žalobkyňa, žalovaným však v takomto konaní preukázateľne žiadne trovy (majúce sa nahradiť) nevznikli.

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.